

[Justitsministeren.]

sige —, men dog, at man maaske i enkelte Tilfælde kan underkaste de foreliggende Forhold om ikke en noget afvigende Behandling saa dog en mildere Bedømmelse. Nogen generel Regel vil man her som overhovedet over for disse Opholdsspørgsmaal vanskeligt kunne give. Mere synes jeg ikke, jeg her i Tinget kan sige om dette Emne. Men jeg vil meget gerne — og det forstaar jeg ogsaa, der var Ønske om hos flere af de ærede Talere — i Udvalget gøre Rede for forskellige herhenhørende Forhold.

Flere af de ærede Ordførere har hæftet sig ved den store Bemyndigelse, der bliver givet Justitsministeriet, og det er jo rigtigt, at denne Lov i vidt Omfang overlader Afgørelsen af meget vigtige Livsspørgsmaal — man kan godt sige Skæbnespørgsmaal — til Justitsministeriet og i sidste Instans til Justitsministeren. Men jeg har faaet det Indtryk ved at behandle dette Emne, at man altid har forstaaet at benytte denne Bemyndigelse, saaledes at man netop, som det blev sagt af det ærede 7de Medlem for 5te Kreds (Malchau), har taget tilbørligt Hensyn til den enkelte og paa den anden Side tilbørligt Hensyn til Landets Interesser. Det er klart, at det i mangfoldige Tilfælde er en overordentlig vanskelig Afvejning, man her staar over for. Men det er, som sagt, mit Indtryk, at det i langt de fleste Tilfælde er lykkedes at foretage en Afvejning paa en ogsaa for Udlændingene tilfredsstillende Maade.

Der blev af det samme ærede Medlem spurgt, om Tiden ikke var inde — saaledes forstod jeg det i hvert Fald — til en helt ny Lov paa dette Omraade, der kunde afløse den nu snart 65-aarige Fremmedlov. Jeg skal ikke lægge Skjul paa, at det egentlig havde været Meningen for det høje Ting at fremsætte Forslag til en helt ny Lov. Der har været en saadan Udvikling her, at det nu kunde være paa Tide at samle den indvundne Erfaring og de tidligere Love paa den Maade, at man indarbejdede dem i et helt nyt Lovkompleks. Men som Forholdene ligger, atter som Følge af Krigen, har jeg ment, at det i Øjeblikket ikke var opportunt at komme med et helt nyt Lovforslag. Man maa ikke være blind for — det tror jeg, ærede Medlemmer vil give mig Ret i —, at det er et saare vanskeligt Omraade, vi bevæger os paa, og netop af den Grund vil det af Hensyn til de Erfaringer, man desværre atter skal til at høste under en Krig, ikke være Øjeblikket til nu at fremsætte Forslag om en ny Lov.

Et ikke uvæsentligt Spørgsmaal, som ogsaa blev berørt af det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds (Lannung), er Spørgsmaalet om Arbejdstilladelser, der er nøje knyttet til Spørgsmaalet om Opholdstilladelser efter § 6. Jeg er meget vel bekendt med den Diskussion, der tidligere har været ført her i Tinget om dette Emne, og de Argumenter, man har anvendt i saa Henseende, men jeg tror dog, man i Almindelighed maa sige, at man maa være meget forsigtig her, navnlig i Dag — det kan ikke nytte noget, hvor der er saa mange danske Arbejdere, som gaar arbejdsløse; men saa meget tør jeg i hvert Fald nok sige, at det er meget betænkeligt at slappe alt for meget her, dog at der i visse Tilfælde, hvor der er gaaet en vis Aarrække, er Muligheder til Stede for at give Arbejde til de paagældende.

Hermed tror jeg, at jeg har besvaret de fleste af de Forespørgsler, der blev rettet til mig, og jeg er enig med de ærede Medlemmer, som var inde paa, at meget af det Stof, her er Tale om, egner sig langt bedre til Drøftelse i det Udvalg, der nu vil blive nedsat.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Ingeborg Hansen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Uden for Dagsordenen har Ministeren for Landbrug og Fiskeri Ordet for at fremsætte det ved Mødets Begyndelse anmeldte Lovforslag.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Jeg har den Ære for det høje Landsting at fremsætte *Forslag til Lov om Ændringer i og Tillæg til Lov Nr. 136 af 1. Juni 1929 om Begunstigelser for Mergelselskaber og Lovene Nr. 98 af 31. Marts 1930 og Nr. 74 af 23. Marts 1932 om Tillæg til nævnte Lov.*

Det er nu over 10 Aar siden, man fik gennemført den første Lov om Begunstigelser for Mergelselskaber, og det har i de Aar vist sig, at denne Lov har haft meget